078| Οἱ προσδεχθέντες τὴν Ἀλήθειαν καὶ ταύτην ληψάμενοι ἕξουσι τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἐν τῇ ἐκπονήσει αὐτῆς.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/078-οἱ-προσδεχθέντες-τὴν-ἀλήθειαν-κα/

Οἱ καρποὶ τῆς Ἀληθείας δὲν ἀποκόπτονται, ἀλλ’ οὔτε καὶ συγκομίζονται, ἂν μὴ πρότερον ὡριμάσωσιν. Ἡ ὡρίμανσις τῶν καρπῶν τῆς Ἀληθείας οὐ μόνον ἀπαιτεῖ τὸν ἀνάλογον πρὸς τοῦτο χρόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμετρήτους κόπους, οἱ ὁποῖοι δέον νὰ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένης πίστεως καὶ ἐγκαρτερήσεως.

Ἡ πίστις δὲν δίδεται τῷ ἐπιζητοῦντι αὐτὴν Ἄνωθεν, ἀλλὰ εἶναι ὁ καρπὸς τῆς καρδίας, ὡς ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἀναποσπάστου συνδέσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ Πνεύματος.

Ἡ καρδία ἡ ἐπιθυμοῦσα νὰ καλλιεργήσῃ τὴν πίστιν αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ μυκτηρίζει ἑαυτήν, ἀλλ’ οὔτε καὶ νὰ βιάζεται νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξ αὐτῆς ἀπορρεούσης καὶ ἐν αὐτῇ καλλιεργηθείσης πίστεως, ἀλλὰ νὰ ὑπομένῃ μετ’ ἀκλονήτου πεποιθήσεως ὅτι μίαν ἡμέραν οἱ ἀναμενόμενοι καρποί της θὰ ὡριμάσωσι καὶ θὰ ἐναποθηκευθῶσιν ἐν αὐτῇ κατόπιν ἐπιμελημένου τρυγητοῦ.

Διὰ τοῦτο ὁ γνοὺς τὴν Ἀλήθειαν καὶ ταύτην πρὸς τοὺς Μαθητὰς Αὐτοῦ διδάσκων εἶπεν αὐτοῖς **«Ὁ ἔχων πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ἐρεῖ τῷ ὄρει τούτῳ νὰ βληθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ βληθήσεται».** Καὶ ἐν ἄλλῃ περιστάσει ἐπίσης: **«Μακάριος ὁ μὴ ἰδὼν καὶ πιστεύσας».**

Καὶ ἐν ἄλλῃ προγενεστέρᾳ Μου ἐπικοινωνίᾳ ὡμίλησα ὑμῖν περὶ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς. Ὁ μὴ καρτερῶν καὶ ὑπομένων, ἀλλὰ βιαζόμενος δὲν δύναται νὰ στηρίξῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν πίστιν, καθ’ ὅσον διὰ τῆς βεβιασμένης ἀναμονῆς τῶν ἐκδηλώσεων καὶ καταφανῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ **δι’ αὐτῆς γεννάται ἐν αὐτῷ ἡ ἀμφιβολία** καὶ συνεπῶς **ὁ κλονισμὸς** τῆς μόλις σχηματιζομένης πίστεως ἐν αὐτῷ, ἥτις ὡς ἀναπόδραστον καὶ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν στέρησιν αὐτῆς.

Ἡ στέρησις δὲ αὕτη τῆς ἤδη κλονισθείσης πίστεώς του κατ’ ἀνάγκην **θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὀπισθοδρόμησιν αὐτοῦ ἐν τῇ κατευθύνσει τοῦ προορισμοῦ του** καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτον πρὸς τὰ ὀπίσω, ὁπότε θ’ ἀπαιτηθῇ ἀρκετὸς πάλιν χρόνος, ἕως ὅτου κατορθώσῃ ἀναλαμβάνων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεμακρύνθη. Διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ὅμως οὗτος εἰς τὸ

σημεῖον τοῦτο, οὐ μόνον ἀπαιτεῖται περισσότερος χρόνος, ἀλλὰ δέον νὰ καταβάλῃ καὶ περισσοτέρας δυνάμεις καὶ προσπαθείας, διότι ἤδη αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐξησθένησαν κατὰ τὴν προγενεστέραν του πορείαν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δέν δύναται οὗτος ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἔφθασε πρὸ τῆς διασαλευθείσης πίστεώς του καὶ συνεπῶς ὀφείλει, διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο, νὰ ὁπλισθῇ μετὰ περισσοτέρου θάρρους καὶ **νὰ ἐπαυξήσῃ ἐν ἑαυτῷ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐνεργητικότητός του ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπαύξησιν τῆς πίστεώς του.**

Δὲν δύναμαι Ἐγώ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄλλος τις ἐκ τῶν Πνευματικῶν ὁδηγῶν καὶ Διδασκάλων νὰ ἐμφυσήσῃ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ οὕτω δοκιμαζομένου τὴν πίστιν, **διότι ἡ Πίστις μετὰ τῆς προσκτήσεως τῆς Ἀληθείας εἶναι ὁ καρπὸς καὶ τὸ ἔπαθλον τῆς δεδοκιμασμένης Νίκης καὶ ἐπιτυχίας αὐτοῦ.**

Ὅταν ἐν τινι ἀγωνίσματι ἄλλος τις ὑποβοηθήσῃ τὸν ἐν αὐτῷ ἀγωνιζόμενον, ἡ νίκη δὲν θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος καὶ νίκης αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκείνου, ὅστις τὸν ὑπεβοήθησεν. Συνεπῶς ποία ἔσεται ἡ ἀνταμοιβὴ αὐτοῦ; Καὶ ἐὰν τις θελήσῃ ν' ἀπονείμῃ αὐτῷ τὸ ἔπαθλον τῆς νίκης, δύναται τοῦτο ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ;

Ὀφείλει ὅθεν πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ καθέξῃ καὶ γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθειαν, ὡς καὶ πᾶς, ὅστις ἀκολουθεῖ τὰ ὑπ' Ἐμοῦ ἀποκαλυπτόμενα καὶ ἐν τῇ τηρήσει αὐτῶν τῇ ἀπαραβάτῳ πιστεύσῃ, ὅτι ἡμέραν τινὰ ἡ γνῶσις τῆς Ἀληθείας θὰ καταστῇ ἀναφαίρετον κτῆμα του, ν' ἀναμένῃ καὶ ὑπομένῃ μετὰ στερρᾶς καὶ ἀκλονήτου πίστεως καὶ αὐτοπεποιθήσεως διὰ τὴν ἀπόκτησιν ταύτην, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἀντὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ ἔμπρός.

Ὅταν δὲ οὗτος ἔχῃ πλήρη πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν, οὐ μόνον περὶ τῶν παρεχομένων εἰς αὐτὸν ὑποσχέσεων ὑπὸ τῶν καθοδηγούντων αὐτὸν Πνευματικῶν ὁδηγῶν καὶ Διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του, ὅτι κατέστη ἱκανὸς νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν του καὶ δι' αὐτῆς ν' ἀντιληφθῇ διὰ τῶν ἰδίων τῆς αὐτοπεποιθήσεώς του δυνάμεων τὴν ἀποκαλυπτομένην καὶ ἀποκαλυφθησομένην εἰς αὐτὸν Ἀλήθειαν, τότε θὰ εἶναι εἰς θέσιν, εἰς τὸ εὐχάριστον δι' αὐτὸν σημεῖον, **νὰ κρίνῃ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ αὐτοσκοπήσεως καὶ ἀντιλήψεως τὰ βήματα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔκαμε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀληθείας** καὶ ποία ἐστὶν ἡ ἀνταμοιβὴ καὶ τὸ ἔπαθλον τῆς προσπαθείας του καὶ τῶν κόπων, οὓς ὑπέστη διὰ νὰ θεωρηθῇ ἀντάξιος τῆς νίκης του ταύτης καὶ εὐπρόσδεκτος ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐν αὐτῇ ἐγκρυπτομένης καὶ εἰς αὐτὸ ἀποκαλυφθείσης Ἀληθείας.

Δύνασθε ν' ἀνατρέξητε εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ κρίνητε μόνοι σας, ἐὰν αὐτὰ τὰ ὁποῖα διατυπώνω ὑμῖν, ἐνέχουσιν Ἀλήθειαν ἢ ὄχι. Ὁπόταν ἀνεχωρήσατε μὲ ποιάν τινα πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ὑπαγορεύσεών Μου, οὐ μόνον ἔσχετε ἁπτὰ σημεῖα ποιᾶς τινος ἐπιτυχίας

ἀναλόγου τῶν προσπαθειῶν καὶ θελήσεώς σας, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ δείγματα κατανοητὰ τοῦ δεσμοῦ, ὅστις ὑφίστατο μεταξὺ ὑμῶν καὶ Ἐμοῦ.

Ὁπόταν ὅμως διαιρεθέντες, ἀκολουθήσαντες ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἰδίαν κατεύθυνσιν, ὁπόταν κατέστητε ὄργανα τῶν ἰδίων ὑμῶν ἀντιλήψεων καὶ ξενικῶν ἐπεμβάσεων, οὐ μόνον ἀπεμακρύνθητε τοῦ σημείου, εἰς ὃ κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν ἐφθάσατε, ἀλλ’ ἀντιθέτως καὶ ἀπετύχατε πλήρως εἰς τὰς προβλέψεις καὶ ἀποβλέψεις ὑμῶν καὶ ἐκλονίσατε ἐκ βάθρων τὴν ἐν ὑμῖν καλλιεργουμένην καὶ ἐνυπάρχουσαν πίστιν.

Ὀφείλετε ὅθεν νὰ μὴν ἀμελήσητε καὶ νῦν νὰ ἐπιμεληθῆτε καὶ προσπαθῆτε ἐν τῇ ἀναγωγῇ ὑμῶν, ἥτις ὡς ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα πρὸ καιροῦ εἰς ὑμᾶς καὶ τὸ ὁποῖον ἔσεται ἡ ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀποκάλυψις τῆς Ἀληθείας καὶ ἡ κήρυξις αὐτῆς εἰς εὐρύτερον κύκλον παρ’ ὑμῶν καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐν μέλλοντι θὰ καταστῶσιν **ἱκανοὶ** πρὸς τοῦτο.

Ὁ πιστεύων καὶ πρός Με προσερχόμενος ἐν πίστει καὶ Ἀληθείᾳ, οὗτος ἐν τῇ Ἀληθείᾳ ζήσῃ καὶ τὸν ἐν αὐτῇ κόσμον γνωρίσῃ καὶ ἐν αὐτῇ κραταιούμενος βασιλεύσῃ.

19/3/1931